

ישיבת מנחם
מנחת מנחם

קבלת
התורה
בשמחה
ובפנימיות

כתבו לכם
את השירה
הזאת

סיפורה של מקהלת
'השירה העשירית'
שכבשה לבבות

אתה בחרתנו

הרב לוי יצחק דרוץ במסר של
שליחות • ראיון אישי

תורה שככתב

מסע בעקבות תורת כתב היד

מוסף 'החיל' לחג השבועות תשפ"ד

אקדמות

בשמחה
ובפנימיות

ראיון חג מדרתק
עם שליח הרב זרבה של רוסיה
הגה"ח בערל לאזאר שליט"א

כאיש אחד בלב אחד!

ברכת מנכ"ל המוסדות ר' יוסי ליפסקר שי'

ילדים יקרים!

חג השבועות הגיע. בבית פבר מריחים את ניחוחות מאכלי הגבינה הערבים, אותם נאכל בהתרגשות יחד עם בני המשפחה בשלחן החג. אחח... כמה חכינו לחג הזה...
אבל באמת, אנו פחסידיים יודעים שחופץ מהפכר והשמחה ממאכלי הגבינה ומשאָר מענוגי העולם, בכל חג מסתתר מסר לחיים שאותו עלינו ללמוד וליישם.

אז מה המסר של חג השבועות?

פעם אחת שאל יהודי את הרבי שאלה פשוטה: דבר ידוע הוא שביהדות צד ימין הוא הצד החשוב, לכן גם את המצוות מקיימים דוקא ביד ימין. אם כן, שאל אותו יהודי, מדוע בגוף האדם ברא הקב"ה את הלב דוקא בצד השמאלי של הגוף?

ענה לו הרבי תשובה מדהימה:

לנו אמנם נראה שהלב עומד בצד שמאל, אך עבור מי שעומד מולנו הלב דוקא נמצא בצד ימין....

פלומר: כל הענין של הלב, של האהבה, של החיות והחמימות - הוא בכלל לא נועד בשבילנו. הוא נועד בשביל היהודי שעומד מולנו. בשביל החבר בפתח שצריך עזרה. בשביל חבר נוסף שצריך שיפגנו אליו ויגידו לו "בקר טוב". בשביל זה הלב שלנו.

ובכן, זהו המסר שיש לקחת מחג מתן תורה.

על מעמד הר סיני אומרת התורה "ויחן שם ישראל נגד ההר". רש"י לא ממתין ומפרש מיד על אתר: "כאיש אחד בלב אחד". בדומה לכך מובא גם כן במקומות אחרים אודות השאלה המפורסמת מההגדה כשאנו שרים "אלו הבאנו לפני הר סיני ולא נתן לנו את התורה דינו". שואלים: איך יכול להיות "דינו" - פלומר זה טוב לנו, מספיק לנו - בלי התורה? הרי התורה היא חיינו?! אלא, מסבירים שעצם העמידה של כל עם ישראל באחדות "כאיש אחד" בהר סיני - זה לבד שנה לל תורה כלה! אם רק נעמד יחד נצליח להתגבר על כל מכשול וקשי ונוכל להאיר את העולם.

זו הנקדה שאתה צריכים לחיות ילדים חסידיים שלומדים כל יום תורה, מקיימים מצוות בהדור, ובעקר - מהדרים ביותר באהבת ישראל שהיא הדרך הטובה ביותר להביא את משיח ולפעל את הגאולה האמתית והשלמה!

חג יום טוב!

תוכן

10 / תורה שבכתב

מסע בעקבות כתב היד

4 / והיו נכונים

סקירה מקיפה על ימי ההכנה לחג השבועות

18 / חברותא

הסוד ללימוד מוצלח

36 / מבצע תורה תשפ"ד

גלריית תמונות מרהיבה

לחת את הכל /

ר' אבי גדז'

וספרתם לכם /

ר' יוסי דלויץ

20 / בשמחה ובפנימיות

שיחת חג מרתקת עם רבה של רוסיה הגה"ח בערל לאוור שליט"א

6 / אתה בחרתנו

הרב לוי יצחק דרוץ במסר של שליחות

32 / את השירה הזאת

סיפור של מקהלת 'השירה העשירית'

28 / חסיד מהסרטים

ר' אליהו עונה על השאלות הקשות

כאיש אחד בלב אחד /

ר' יוסי ליפסקר

חדר המנחל /

ר' אברימי גבירץ

דבר העורך

מספרים על בחור אחד שבשעה טובה ומצלחת בא בקשרי השדוכין. לאחר כמה ימים, פנהו, התאספו כל בני המשפחה יחד עם החתן והכלה למעמד ה'וארט'. המחפנים שברו צלחת. החתן אמר מאמר. המסבים אמרו 'לחיים'. ואז, הגיע החלק המרגש ביותר: טקס הענקת המתנות.

הספא נכנס והניח על השלחן סט ש"ס שוטנשטן. הדוד הגיע עם ש"ס משניות. השוער הגיע עם סט תלמוד ירושלמי מהדר. וכעת הגיע תורו של אבי החתן. כלם מחפים לראות איזו מתנה הביא אבי החתן. לאחר כמה רגעים נכנס אבי החתן ובידו..... מטריה.

כלם קפאו על מקומם ותהו לפשר הענין. מיד הסביר להם האבא: מורי ורבותי ראו, אני מכיר את החתן טוב יותר מכלם, ואני יודע שאת כל הסטים והספרים העבים האלו לא בטוח שהוא אי פעם יפתח. אבל, את המטריה הוא בטוח יפתח....

ברוך ה' פלנו ילדים חסידיים. פלנו לומדים כל יום בחידר. מתפללים כמו שצריך. מתנהגים באהבת ישראל. אנחנו בחוג השבועות, ב'תקון', בבית הכנסת - בודאי נפתח את הספרים ונלמד בחשק. אבל בכל זאת, הכנו עבורכם עוד "מטריה" קטנה שבטוח תפתחו....

בעתון שלפניכם השקיעו מאמץ ויגיעה רבה, על מנת לספק לכם חמר איכותי, מרתק ומענין. אנו בטוחים שמי שיעבר על הפתבות המעמיקות ועל הראיונות המרתקים יצא עם אוצר משגים חדשים וגם כלים מעשיים לנצול הזמן הנותר בחידר וללמוד משניות בעל פה.

[אוכל לגלות גם סוד קטן. כל מלאכת הראיונות, התמלול, השכתוב, העריכה, ההגהה, הנקוד, העצוב והעמוד הסופי לפני הדפוס - לקחו פחות מארבעה ימים...].

שנזכה לל התלמידים, יחד עם ההורים שלנו, המשפחה, הקהלה וכל עם ישראל ללכת לקראת משיח צדקנו ולשמע מפיו את "תורה חדשה מאתי תצא" ולהקריב את קרבנות חג השבועות בבית המקדש השלישי, תכף ומיד ממש!

io, cafe

אקדמות

יו"ל ע"י מערכת 'החילו' תשפ"ד

עורך: הת' לוי דהאן. כתבים וחברי המערכת: הת' שלום אוריאן, ר' אבי גדז', ר' אברימי זקס, ר' אברימי גבירץ, ר' שעי גרוס, ר' יוסי דלויץ. עיצוב גרפי: הת' שלום אוריאן.

לתגובות - alonhachayal@gmail.com

נוכחותם של
 קהל הרבנים
 בלטה כל כך עד
 שבליובאוויטש
 נקרא חג השבועות
 'חג המצו"ת' על
 שמם... הרבי
 התייחס לאורחים
 אלו באופן מיוחד,
 ובמספר שנים אף
 התייחס לכינוי 'חג
 המצו"ת' וביאר
 אותו.

מלך ביופיו

הרבי ביציאה מכינוס נשי ובנות חב"ד

לכל המתפנסות, ויצטרכו למקום גדול יותר...

ובקמות, מאז עבר הכינוס להערה בזאל. בשיחה שנשא לפניו נהג הרבי לעורר על תפקידו של הנשים בלימוד התורה, והיה מסיים באיחול 'קבלת התורה בשמחה ובפנימיות'. בשנים האחרונות ערך הרבי חלוקת דולרים למתפנסות על ידי המארגנות. ההזדמנות היחידה בה נטל הרבי בידו את מתנת המארגנות הייתה בשנת תש"א, בה נטל הרבי בידו הקדושה את עציץ הפרחים שהיה מפריטים מיוחדים, שהונח על השולחן.

התורה נותנת חיות בכל חלקי התורה - גם בנגלה, לפיכך נתנו הנשיאים בחג מתן תורה את פנימיות התורה - בגלוי!

חינוך נשי ובנות חב"ד

בשנת תש"י נערך ב770 כינוס נשי ובנות חב"ד כהכנה לחג השבועות. כחלק מהתכנית נשא הרבי שיחה בפניהן בחדרו הקדוש. בהזדמנות זו התבטא הרבי שהוא מקווה שלשנה הבאה כבר לא יספיק המקום בחדר

הם יכולים לעזוב את קהילתם. נוכחותם של קהל הרבנים בלטה כל כך עד שבליובאוויטש נקרא חג השבועות 'חג המצו"ת' על שמם... הרבי התייחס לאורחים אלו באופן מיוחד, ובמספר שנים אף התייחס לכינוי 'חג המצו"ת' וביאר אותו.

בשבועות שנת תשכ"ז ביאר הרבי שהטעם הפשוט לכך שרבנותינו נשיאנו היו אומרים מאמרי דא"ח עמוקים בזמן מתן תורתנו, הוא משום שלחג זה היו באים הרבנים, שיש להם 'כלים' רחבים. עם זאת הוסיף הרבי וביאר שהטעם הפנימי לכך הוא, מפני שפנימיות

ההתעוררות הרוחנית

החל משבת מברכים חודש סיון, היה הרבי מעורר ומזרוז על ההכנות הנדרשות לחג הממשמש ובא, שעיקרון הוא ההוספה בלימוד התורה (ובפרט בערב החג עצמו) נגלה וחסידות ואחדות ישראל, "כאיש אחד בלב אחד". בשיחותיו בימים אלו היה הרבי מבאר את מעלת הימים, מעלתו של חודש סיון - "החודש השלישי", וכן הוסיף וביאר את מעלתו הפרטית של כל יום מהימים שעד חג השבועות.

מבטים ומבטים

בימים הסמוכים לחג השבועות נהג הרבי לאחל במקתביו - בנוסח של הרבי הר"צ - "קבלת התורה בשמחה ובפנימיות", ואף הורה שכשיהודים נפגשים בסמיכות לחג השבועות, יברכו איש את רעהו ואישה את רעותה, גם הילדים, בנוסח הברכה הזו.

הרבי נהג לשלוח מברקים לקראת החג לכל קהילות חב"ד ברחבי תבל. בשנים הראשונות היה הנוסח "קבלת התורה בשמחה ובפנימיות" בהוספת 'גוט שבת'. מאז סוף שנות ה-70 הוסיף הרבי למברק את המילים "ולהמשיך זה בכל השנה כולה". משנת תשד"מ שילב הרבי במברק גם פסוק מהמזמור של מספר שנותיו, והיה מקשרו עם האיחול לגאולה האמיתית והשלמה. במספר שנים שלח הרבי מכתבים כוללים לכבוד שבועות, בהם עורר על ההוספה בלימוד התורה בקשר עם החג, וגם בהם איחל 'בנוסח הידוע', קבלת התורה בשמחה ובפנימיות.

האורחים

לקראת החג היו מגיעים אורחים רבים לבית חיינו, ותכונה רבה הייתה ניכרת ב770. בראש האורחים היו רבנים ומו"צים (מורי צדק) מכל רחבי העולם, שיום טוב זה הוא היחיד שבו

"הרבי...
 התייחס
 לאורחים
 אלו באופן
 מיוחד,
 ובמספר
 שנים אף
 התייחס
 לכינוי 'חג
 המצו"ת' וביאר
 אותו."

הדרישה בהתעודות שבת מברכים סיון //
 מקור הנוסח המפורסם "קבלת התורה
 בשמחה ובפנימיות" // הכנוס של נשי
 ובנות חב"ד // סקירה מקיפה על על ימי
 ההכנה לחג מתן תורה אצל הרבי
 מיחד!

כל תלמיד ב'חדר מנחם'

הוא שליח של הרבי

פשוטו כמשמעו

שליח הרבי וראש ישיבת 'תפארת בחורים' ז'וקובקה - הרב **לוי יצחק דרוץ שי'** - מספר על התחנות המשמעותיות בחייו << על חיי השליחות הפרטיים >> על כוחו של ילד שלומד תורה בזמנו הפנוי << ועל השליחות האמיתית של כל ילד ב'חדר מנחם' // **ראיון אישי**

מרחיב את הדעת.
תלמידי הישיבה בין הסדרים

הקודם עוב מסבות אישיות.

הישיבה בז'וקובקה/

לישיבה בז'וקובקה יש חן מיוחד. בראש ובראשונה בזכות אופי המקום. מדובר על שטח יוקרתי ונחשב בפרברי מוסקבה.

המקום יפהפה ומרחיב את הדעת. גם עכשיו בקיץ המקום פורח ביותר ומושיך אליו הרב אנשים.

גם תנאי הישיבה הגשמיים, אש"ל ולינה, ברמה גבוהה יותר מכל ישיבה אחרת, הודות להשקעה עצומה של השליח במקום הרב סאשה ברדה שדואג להחזיק את המוסדות בז'וקובקה ברוב פאר והדר.

של הרבי ברוסקיה. מיד בסיום השבע-ברכות עברנו למוסקבה חזרה אל השליחות.

בשלב זה הייתי ממש חלק מצוות הישיבה. שמשתי ר"מ ומגיד-שעור, משפיע, משגיח ואפילו כמה שנים טובות התעסקתי בנהול הגשמי של הישיבה.

לאחר 11 שנים מלאות בפעילות בישיבה, עברתי לעבוד בארגון 'חד' שפועל ברחבי רוסיה. בארגון זה התעסקתי במשך 9 שנים.

אל הישיבה בז'וקובקה שבגלגולה הקודם הייתה במלחובקה הגעתי לפני קצת יותר משנה, לאחר שהמנהל

ימים... לאחר מכן נסעתי לישיבת 'תומכי תמימים' בקרית-גת, שם למדתי במשך שלוש שנים.

מהישיבה בקרית-גת המשכתי את המסלול ב'קבוצה' - שנה שלמה עם הרבי. בסיום שנת ה'קבוצה' נסעתי חזרה למוסקבה לשליחות ב'מתבתא' שהייתה בשנותיה הראשונים. בהמשך הייתי שליח בישיבה בסופרינה, שם למדתי וקבלתי 'סמיכה' מהרב שניאור זלמן לאבוקובסקי ראש ישיבת 'תומכי תמימים המרכזית' בבית חיינו.

בית של שליחות/

לאחר תקופה של שנתים בישיבה בסופרינה התחנתתי עם אשתי לבית משפחת קריצ'בסקי שגם הם שלוחים

תקופה זו, בהייתי בן 12, חדשים ספורים קדם הבר-מצוה, הייתה עבורי תקופה משמעותית ביותר. הייתי אז בקשר עם כמה בחורים שלמדו בישיבה במארנה רושה. הם קרבו אותי והעריפו עלי אוצרות של רבי וחסידים שקיט. גם זכיתי ללווי אישי של הרב לאזאר עם הרבה אהבה וחם בכל משך התקופה ההיא. הרגשתי כאן בקהלת חב"ד מוסקבה ממש בו בית.

ישיבת 'תומכי תמימים'/

בגיל של כשה'ט' יצאתי מבית הספר בו למדתי ועברתי ללמוד בישיבת 'תומכי תמימים' במוסקבה. למעשה הייתי התלמיד הכי צעיר בישיבה. בישיבה במוסקבה למדתי במשך שנתים, שבשבילי עברו כמו כמה

התחלה/

קדם כל אספר קצת על עצמי. נולדתי כאן במוסקבה למשפחה שלא הייתה שומרת תורה ומצוות. עד גיל 12 גדלתי במוסקבה ללא זקה מיחדת ליהדות, בטח לא בסביבה הקרובה שבה חייתי.

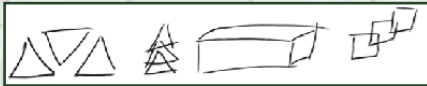
קעמפ 'גן ישראל'/

בהשגחה פרטית גדולה זכיתי להכנס בזמן הקיץ לקעמפ 'גן ישראל' במוסקבה, אז התחלתי שלב נוסף בחיים, שאגב היה מהיר מאוד, בו התחלתי לשמור שבת, כשרות, ללמוד ולהחשיף יותר לתורה ומצוות. גם זכיתי להכנס באותה שנה בביתו של אברהם אבינו.

על תכונות הכותב, אך יש בו בהחלט כדי ללמוד על קצה המזלג אודות אישיותו של הכותב.

רכזנו כאן עבורכם מספר דגמאות שרובט נפוצות ביותר:

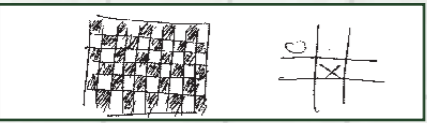
משלשים, רבועים, צורות מעצבות. מורה על מוח מארגן, תהליכי חשיבה ברורים, תכנון קפדני של כל צעד, יעילות ותכליתיות.

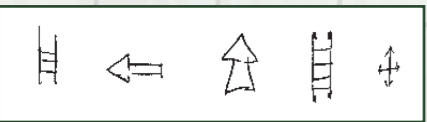
צורות מפשטות. מורה על מקוריות, כשר הפשטה, חשיבה מהירה, ולפעמים מתח והפרעות ברכוז.

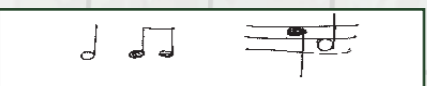
איקס עגול, שחמט. מורה על אפי תחרותי, משחק על מנת לנצח, שאפתנות רבה ודחף להוכיח את עצמו ללא הרף.

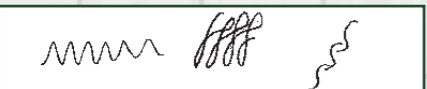
חצים וסלמות. מורה על שאפתנות רבה, דחף חזק להוכיח עצמו, חסר סבלנות לתהליכים ממשכים ושואף להגיע למטרה בדרך הקצרה.

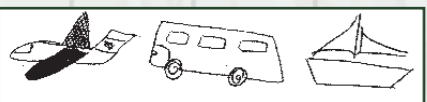
תוים מוזיקליים. חבור למוסיקה.

צורות החזרות על עצמן. מורה על סבלנות, שמרנות, שיטתיות, פתוח יכלת רכוז.

כלי תחבורה שונים. משתוקק לנסע, צרף דחוף לחפש.

המורה גלה את זה בעצמו על פי תנועות הפנים ותנועות הגוף של יענקי.

על דרך זה באפן דומה מבססת תורת הגרפולוגיה. על פי הכתב של יענקי או של כל אדם אחר, אנו יכולים ללמוד על תכונות האפי שלו ועל הטבע שלו. יותר מכך, על פי צורת הכתיבה שהאדם כותב נוכל לצלל עמק ולחדר לעמק האישיות שלו ואפילו ללמוד על מחשבותיו ותכונותיו בעתיד. ממש כן!

אלמנטים עקריים

נביא כעת מספר סוגי כתיבה, שלפיהם נוכל לחקר אודות מי שכתבם.

נקח לדגמא הקלאסית כתב יד של אדם עצלן ואוהב בטלה, לעמות כתב יד של אדם חרוץ, נמרץ ושופע אנרגיה. ברב המקרים נוכל להבחין בקלות מי כתב מה.

בכתב היד של הטפוס העצלן נשים לב למאפיינים הבאים: כתב לא קריא; רוחים קטנים בין פסקה לפסקה; כתב אטי ונשפף; שורות הכתיבה יורדות ומתפתלות; שולים לא שווים בתחלת השורה ובסיומה; כמעט ואין תקוני כתב או כתיב. המשטרף לכל הדברים הללו הוא העצלנות וחסר האכפתיות של הכותב מצורת הכתיבה. לכן השולים לא מדוודים וגם התקונים לא חשוכים לו בכלל.

לעמות זאת בכתב היד של הטפוס הפעיל והנמרץ נשים לב למאפיינים שונים לגמרי: כתב קריא וברור; רוח שווה בין פסקה לפסקה; לחץ חזק בכתיבת האותיות (בצול אנרגיה נכון), רוח מסדר בין אותיות ומלים; שורות ישרות ומרווחות; שולים בינוניים בעקר בהתחלה וגם בסוף. בכתב מסוג זה גם נבחין בתקוני טעויות לשם הבהרה, שהקורא יבין את רצף הדברים.

יותר מפתם קשקוש

נושא מענין, אחד מני רבים, מרתק במיוחד, הוא נושא השרבוט. ועליו נתעכב מעט.

מהו שרבוט?

שרבוט הוא איור וציור שאדם מצייר לעצמו בזמן שהוא מקשיב ועסוק בענינים אחרים. כמו בדגמא הנפוצה ביותר - בעת שיחת טלפון.

אמנם השרבוט לבדו אינו מעיד לחלוטין

מדרכי ההתקשרות

נושא הכתיבה בכלל הוא נושא מקבד ובעל משמעות רבה בדרכי החסידות. בראש ובראשונה, כלנו יודעים שאחת מדרכי ההתקשרות בין רבי לחסיד היא: כתיבה לרבי.

מלבד הלמוד בשיחות ובמאמרים וה'חידות' של חסיד עם הרבי, יש ענין נוסף בכך שחסיד כותב מכתב לרבי. אכן, אצל רבותינו נשיאנו כן היתה השיטה - קדם היה החסיד שוטח את בקשותיו ושאלותיו על הכתב, לאחר מכן היה אומר הרבי את התשובות ומברך.

מלבד זאת, ידועה האמרה המפורסמת על מאמר המשנה "קנה לך חבר". הפרוש הוא - כן הסביר הרבי הר"ן - שבשביל ללמוד טוב וגם זכר טוב את הלמוד, ה"קנה" (הקולמוס, העט שאתו מסכמים בכתב את הלמוד) הוא "לך חבר", הוא החבר הטוב ביותר...

כאשר אנחנו מלבישים את הנושא שלמדנו בשעור באותיות הכתיבה - הדברים נעשים ברורים ובהירים יותר. על כן כל אחד מאתנו יוכל להעיד בברור בעת מלוי העבודה בחמש, במשנה, בגמרא. כאשר אנו מגדירים את המקרה, את הדין, את המחלקת, בתוך משפט קצר ומתמצת - הכל 'יושב' בצורה טובה הרבה יותר.

וכאן בעצם נכנס המשג שאודותיו אנחנו חוקרים: גרפולוגיה.

בסיס המשג

המלה "גרפולוגיה" מרכבת משתי מלים: המלה "גרף" שפירושה בלועזית: שרטוט. והמלה "גיה" שפירושה: תורה. ובניחוד שתי המלים האלו יוצרים את ההרכב: תורת הכתיבה.

כדי להבין מה זה אומר נקח דגמא: המורה נכנס לפתח לשעור חמש ורואה את יענקי יושב במקום ברגע, עם חיוך רחב מאן לאן, מזמזם לעצמו גגון עליו. לאחר מכן, מגיעה ההפסקה ולאחריה נכנס המורה לפתח שוב פעם לשעור משנה. אלא שהפעם יענקי לא יושב במקום, פניו מקוצות, וכל גופו זז ומתנענע מצד לצד בחסר רגיעה. המורה מזהה כמובן שמהו לא טוב קרה ליענקי בזמן ההפסקה.

אם נעצר רגע ונחשב, נראה שאף אחד לא גלה למורה שיענקי עצוב או כועס.

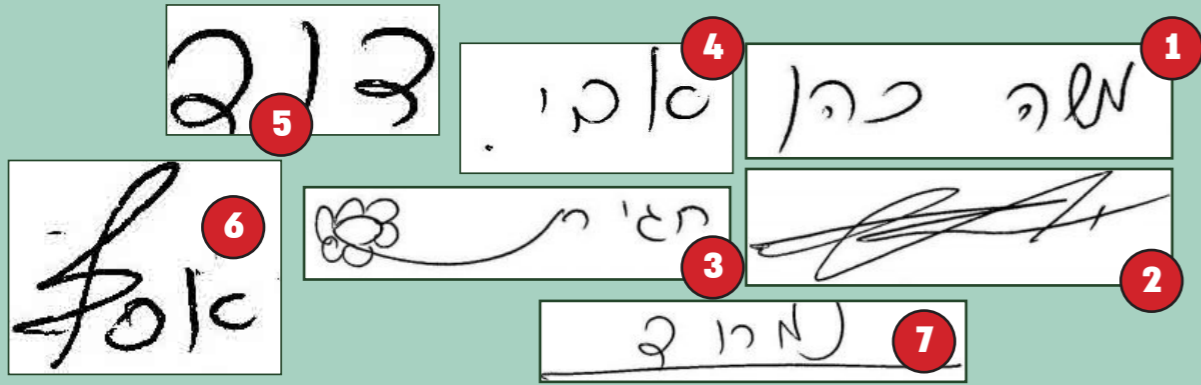
איך נראה כתב היד שלכם? // איך נראית החתימה שלכם? // מה אתם נוהגים לכתב או לקשקש על דף בשמשעמם לכם? // יצאנו למסע בעקבות ה'גרפולוגיה' - תורת כתב היד // תוך כדי סקירה מקיפה נתעמק בכתב ידו של אדמו"ר הזקן ובפענוח ההיסטורי לכתב היד שהרבי אשר לפרסם // מרתק!

גִּמְרַ חֲתִימָה טוֹבָה

האם גם לחתימה שלנו יש מה לחשוף ולגלות על האפי והאישיות שלנו?

– בָּחֲנוּ אֶת עֲצָמְכֶם:

איזה סגנון משבטת החתימות הללו? זהה לסגנון החתימה שלכם?

מְצַאתֶם?

הנה ההסבר על צורת החתימה שלכם:

1. חתימה פשוטה, שם פרטי ושם משפחה – אתם אנשים פשוטים, גלויים ולא מסתירים שום דבר מיוחד. מה שרואים – זה מה שיש.
2. חתימה מסבכת – מצביעה שיש לכם מה להסתיר ושאתם אנשים שלא קל להסתדר עמם.
3. סימטת החתימה בשרבוט או איור – מורה על מסר מסוים אותו החותם מענין לשדר.
4. חתימה אשר בסופה נקדה – מעידה על אדם המענין בתוצאות מהירות בכל מעשיו.
5. כתיבת השם הפרטי בלבד – מעידה על הסתרה או בריחה ממצבים משפחתיים וגם על הצורך להיות עצמאיים.
6. חתימה קטנה – מורה על הערכה עצמית לא נכונה כמו גם על בטחון עצמי ירוד.
7. חתימה מבלטת בקו תחתון (ולעיתים הקו אף עולה על המלה) – מצביעה על אדם המחפש יציבות בחייו.

שקורא את המחקר אודות תכונותיו של אדם מורה על האהבה לאכל או נמצא בדיאטה.

שקורא את המחקר אודות תכונותיו של אדם מורה על האהבה לאכל או נמצא בדיאטה.

שקורא את המחקר אודות תכונותיו של אדם מורה על האהבה לאכל או נמצא בדיאטה.

את הצלום מכתב-ידו של אדמו"ר הגאון במיוחד למטרה זו. לאחר פרסום תוצאות המחקר אשר הרבי גם לפרסם זאת. המחקר המלא, כפי שנכתב בשעתו ותרגם מאנגלית על ידי זלמן שזר, ארך מאוד אך נצטט ממנו כאן קטעים נבחרים.

ראשית כל, בצעד לא שגרתי כלל, פותחת הגרפולוגיה במלות התבצלות על קו שאין ביכלת שום ממחה לתאר את גדולתו ורוממותו של האיש שכתב זאת. דבר זה בעצמו כבר מעביר ועוזע בכל מי

והפצרות מצד זלמן שזר הספימה לערוך נתיח ובדיקה לכתב היד שהביא לה זלמן שזר.

יש לציין, שלגרפולוגית לא היה שום ברזל של מידע מיהו בעל הכתבים האלו, וכשנשאלה על-ידי זלמן שזר אודות אדמו"ר הגאון נוכח הוא לדעת שאין לה שום משג על אישיותו של אדמו"ר הגאון ועל היותו מנהיג רוחני ומיסד תנועת חסידות חב"ד.

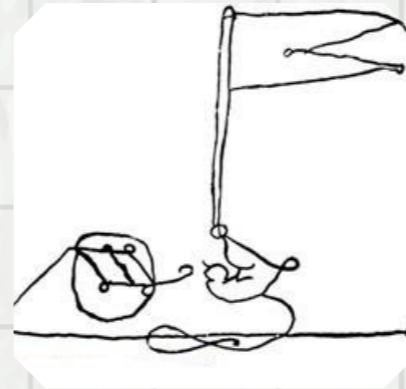
יש לציין שלמחקר זה נתן הרבי את הסכמתו, ואף העניק הרבי לזלמן שזר

הגרפולוגיה

של אדמו"ר הזקן

תורת הגרפולוגיה רחבה מאוד ועמקה מאוד. כנראה שלא יהיה פשוט כל כך עבור מי שלא בקי ולא למד את תורה זו לעמק לבוא ולפענח כתבי יד. לכל צורה ודייק קטן בכתב היד יש משמעות רבה ונסתרת.

באוניברסיטאות גדולות ונחשבות בעולם תחום הגרפולוגיה תופס חלק משמעותי וחשוב ורבים משקיעים זמן וממון רב לרדת ולהתחקות במקצועיות אחר כתבי היד של האנשים בעולם.

שרטוט, חיצים ומילוי, דוגמא קלאסית של שרבוט

אחת מהגרפולוגיות הממוחיות ביותר בעולם היא הגברת רות צוקר. רות צוקר, היא חוקרת למדנית ומנסה בתחום שלמדה את תורת הגרפולוגיה מפני הפרופסור ג. א. מגנאט, נשיא ארגון הגרפולוגים בז'נבה שבשווייץ.

גרפולוגית זו זכתה לפענח את כתב ידו של אדמו"ר הגאון ולהביא לתוצאות מדהימות.

מי שדחף וגרם לך שגרפולוגית זו תנתח את כתב היד של אדמו"ר הגאון היה מר שניאור זלמן שזר - נשיא המדינה באותם ימים.

כאשר נפגש זלמן שזר עם הגרפולוגית רות צוקר, זאת בקשי ידעה עברית ובטח שלא ידעה את המלים בלשון-הקדש ומשמעותן, כולל עם כללי הכתיבה והקריאה. אמנם, לאחר שכונעים

מאכלים. מורה על אדם האוהב לאכל או נמצא בדיאטה.

מחסומים. מורה על הרגשת מחנק, צרר לברח, צרר בחפש, מרגיש שצריך מגבלים.

גרפולוגיה שמושית

מלבד השמושים הרגילים בתורת הגרפולוגיה ישנם רבים המתמחים בתחום ומשתמשים בו עבור מגוון רחב של שמושים.

הנה כמה דוגמאות:

אבחון תעסוקתי. ישנם מקומות בהם מי שמציע את עצמו ומבקש להתקבל עבורה מסימות וצטרף להגיש כתב יד שלו או ציור שציר בעצמו. על פי הבחנה מקצועית בכתב היד יחליט המעסיק האם משתלם לו להעסיק את העובד והאם נתן לסמוך עליו. אמנם, במדינות רבות בעולם אוסר החק לסגן עובדים ופועלים בגין כתב היד שלהם, זאת בטענה שהדבר אינו מוכח בודאות ו"פוגע בזכויות הפרט"...

אבחון רפואי. במקרים רבים משמשת הגרפולוגיה כלי מוצן לטיפול ברפואת הנפש. על פי כתב היד וסגנון הציור של המטפל יוכל הדוקטור לדעת ממה סובל המטפל, מה חסר לו נפשית וכיצד יכולים להשלים זאת.

אבחון משפטי. גם ביורה הפלילית יש לגרפולוגיה הרבה מה להציע. באמצעות בחינת כתב היד יוכלו החוקרים לדעת באיזה מצב נפשי היה הכותב, מה הציק לו באותה שעה וכדו'. מפל אלו יוכלו להסיק מסקנות לגבי זהות החשודים בפרשיה.

ידועה האמרה המפורסמת על מאמר המשנה "קנה לך חבר". הפרוש הוא כך הספיד הרבי הרי"ץ שבשביל ללמד טוב וגם לזכר טוב את הלמוד, ה"קנה" (העט שאיתו מספמים בכתב את הלמוד) הוא "לך חבר", הוא ביותר...

"...ולא יחשב בעיניהם מלוא עולם כסף וזהב למאומה,
כי התורה כוללת כל הטובות שבעולם"

לותת את הכל

סיפור לחג השבועות // ר' אבי גרז'

הנער נזכר בכאב בפעיה הגדולה שלו עם זכרון ולמוד התורה, אך מיד התנער ממחשבותיו הנוגות ואמר לעצמו: "אמלמל את הברכות אותן למדתי בכל שנות ילדותי, וכך אצפה גם אני להיות 'בעל מלאכה' צדיק כמורי".

יום אחד, נכנס אל בית המלאכה לקוח נחמד, והבחין לתדהמתו שהנער מברך את כל הברכות בזו אחר זו. בעדינות הסביר ליתום שדבר זה אסור הוא, וכדאי לו למלמל משהו אחר קדוש. מאותו יום היה הנער הפחח שר את - האל"ף ב"ת בהתלהבות.

חלום חיים

חלפו שנים, והנער היתום נעשה לפחח מפורסם. כל פרויקט בניה עבר דרכו, וכל צרף בעבודות ברזל הוביל אליו, מה שהפך אותו לעשיר גדול. אחוז גדול מהרווחים היה מחלק הפחח שלגו לצדקה, מכניס אורחים בלב רחב, ומושיט עזרה לכל מי שרק זקוק לה. בכל ערב ה' ה' חוזר

שנקבע מראש היו חבריו באים ללמד אתו ולחזר על החומר. הוא כל כך קצא בהם על שהם זוכרים את הכל בעל פה, והוא - בעוד שלוש שנים 'בר מצוה' - לא הביז דבר וחצי דבר ממה שלמדו בפתח..

בית ספר למלאכה

בכל יום היה מגיע הילד היתום לפתח, משתדל לשבת קרוב למלמד ולהבין את הנלמד. בכל לבו רצה לדעת ולהבין את דברי התורה. במשך השנים עבר תחת ידם של מלמדים ממחים רבים, אך למרות הכל, מצא את עצמו בגיל 12 מתקשה בזהו האותיות והנקודות, ואפילו עם בלבול קשה בין הסוגים של ברכות הנהגיו.

קרוביו החליטו להעניק לו למודים אחרים. הם מסרוהו לידיו של פחח ירא שמים וטוב לב, כדי שילמדו את מלאכת המסגור בברזל. וראה זה פלא: את עבודת הפנים קלט הנער במהרה והפך לממחה בפרזול ועבוד הברזלים.

את הפחח שאמץ אותו אהב הילד בכל לבו, ועקב אחרי כל מעשיו. יום אחד, גילה הנער כי מורו הפחח מכה בפטיש, ולפי קצב הדפיקות ממלמל משהו. הוא התקרב ונסה להבין מה לוחשות השפתים אך לא הצליח. לשאלתו הסביר לו הפחח, שיהודים בעלי מלאכה משתדלים לחזר בעל פה על פרקי תהלים או משניות תוך כדי עבודה, כדי לטהר את האויר.

הילדים של פעם

שתי דמעות גדולות נשרו מעיניו. הן התגלגלו הישר אל לוח האותיות שהיה מנח על ברקיו. הדשא הירק סביבו הפך למטשטש, והכאב שבלבו פרץ שוב בזעקה אימה: "אבא! עזר לי!"

יד רפה נגעה קלות בכתפו, והוא נרעד בבהלה. היה זה יענק'ל חברו לפתח. "נתחיליך" - שאל יענק'ל. הוא כלל לא המתין לתשובתו של חברו הדומע, התישב על הקרקע והחל שר את האותיות במנגינה הידועה שוב ושוב, כפי שעשה מדי יום.

יענק'ל הנו תלמיד בן עשר שחי בעירה יהודית קטנה לפני 300 שנה, ומנסה לעזר לשכנו היתום ללמד את האותיות כבר כמה שנים. היתום לא זוכר את אביו, משום שנפטר כשהיה תינוק, ומאמו נפרד כשהיה בן 3 שנים בלבד. קרובי המשפחה שלחו אותו אל כל המלמדים, אבל אף אחד לא הצליח ללמד אותו.

לילד היתום היו לב זהב ומדות טובות, אבל מוחו לא קלט שום דבר שלמדו בפתח. אנשים טובים סביבו ראו עד כמה הוא רוצה ומשתדל ללמד, וכל אחד נסה בשיטה אחרת לעזר לו. כל הילדים בעירה התייחסו אליו יפה. הם למדו זאת מהמבוגרים, שהראו להם דגמה ולמדו אותם לתת כבוד גם למי שלא ממש מצליח.

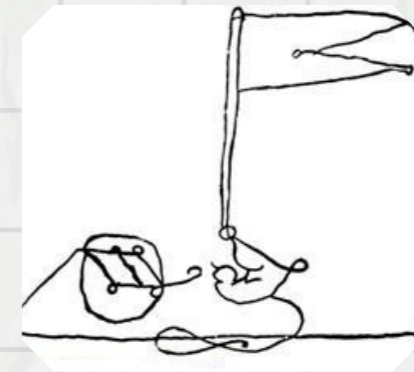
בכל יום, אחרי הלמודים ב'חדר', היה הילד היתום יושב על הדשא, ולפי תור

לפעמים היה, פנראה, נאבק במספרים

עם הרצון לרדת מטה' אל רמתם של האנשים המסוככים אותו.

ולפעמים גם נטה בחסדו להשלים עם רצונו זה, ואף לתת בטוי, בכל המתקוות הפיזיות המיוחדות לו. אולם תמיד - רק על מנת לחזר מיד ולשוב אל מרחקו האינסופי.

היה לו כשרון רב לחיות של שירה. לעתים רחוקות מאוד, היה הוא גם מרשה לעצמו להתמסר למצבי רוח נעמים, מישנים. אבל, לרצונו, התמכר כל פלו ל'נזירות קדושה', התמסר לה בכל לבו ובנפשו, ובקשי התיר לעצמו להפריד הימנה לשעה קלה"

גם החתימה משקפת את האישיות. חתימתו של רבי שלמה מולכו

והנה עוד כמה צוטטים מבהילים ומרטיטים מתוך המחקר שנכתב כאמור בחסר ידיעה מחלט על אישיותו של הכותב:

"לפעמים היה, פנראה, נאבק במספרים עם הרצון לרדת מטה' אל רמתם של האנשים המסוככים אותו. ולפעמים גם נטה בחסדו להשלים עם רצונו זה, ואף לתת בטוי, בכל המתקוות הפיזיות המיוחדות לו. אולם תמיד - רק על מנת לחזר מיד ולשוב אל מרחקו האינסופי.

היה לו כשרון רב לחיות של שירה. לעתים רחוקות מאוד, היה הוא גם מרשה לעצמו להתמסר למצבי רוח נעמים, מישנים. אבל, לרצונו, התמכר כל פלו ל'נזירות קדושה', התמסר לה בכל לבו ובנפשו, ובקשי התיר לעצמו להפריד הימנה לשעה קלה"

הגרפולוגית שממשיכה בתאורים חריגים ויוצאי דופן, חותמת לבסוף את המחקר בשני משפטים עצמתיים:

הראשון - "אישיותו של המחבר היתה איתנה למדי כדי שלא להכנע בפני כל העולם שבחוץ".

והשני עצמתי עוד יותר - "כתב-היד, לפי טיבו, אינו יכול לפתור את החדה: מה היה בקרבו גדול כמה - רצונו להעניק משלו לאחרים, לתת לאחרים מחויבותו ומאצילות התבוננותו ההתלהבותית; או סגלתו המפלאה שכבש לו, להקדיש את עצמו במדה אין-סופית לאין-סוף עצמו".

ומה אתם אומרים? האם יש פתרון לחידה?

את כל גדולתה של אישיות הכותב. ישמשו נא הרברים האלה מעין הסבר והתנצלות. לאחר-מכן מתחילה הגרפולוגית לתאר את התרשמותה המקצועית מכתב היד והיא משתמשת בבוטויים: "דמות עצומה, נשגבה, מזעזעת"; "התפעלות והערצה עזה לאישיות".

בהמשך המחקר מדברת הגרפולוגית על שתי "שאיפות" שקימות אצל הכותב. אחת - להשתמש בכוחותיו בגשמיות. והשנייה - להעלות כל כח לרוחניות. המאור המפעים והמפליא מדבר על "שאיפותיו" של אדמו"ר הגזון מזכיר עקרון פשוט בתורת חסידות חב"ד - שלוב גשמיות ורוחניות בחדא מחתא. דבר שקורה בצורה משלמת יותר אצל נשמות צדיקים המלבשות בגוף בשר ודם.

בהמשך, מ' ש' כ' ה' ה' מ' ח' י' ת' ומנתחת לפי

אותו עקרון:

"כתב-היד מעיד על חמימות התענינותו הבלתי פוסקת, שכנראה דתפה אותו לחפש ולמצא את הקשר ההדוק ביותר שבין אנושות, כלומר בין הקיום ככללות, ולבין התבוננותו הוא לתוך העולם הנאצל. מתוך כבושו המעלה הוד, נבעה, כנראה, נאותו השקטה והאיתנה, אשר בכתב-יד זה, קשורה עם מדת-הענוה, ועם פשטות חסרת כל גנונים..

העברה שדחה ענק רוחני, מכרחה היתה גם להבשיל פרי ממש, בצורת מתן עצות, הושטת עזרה רחבת לב, והנהגה צבורית פעילה".

בשורות אלו רואים ממש דמוי למבאר בחסידות על "איש האלוקים" שפרושו הוא נשיא הדור שמחבר בין ישראל לקב"ה, וממילא הוא דואג לכל-אחד-ואחד ומשפיע את החיות לכל אנשי הדור.

כְּשִׁישׁ קָשִׁי, חָשׁוּב לְדַבֵּר עַל זֶה עִם הַחֲבֵרוֹתָא שְׁלָכֶם אוֹ עִם הַמּוֹרִים. שְׁתוּף יָכוֹל לַעְזוֹר לְמַצָּא פְּתוּרֹנוֹת וּלְעוֹדֵד אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי.

מה טוב יותר, ללמוד לבד או בחברותא? // מה עושים כשאין לי חברותא? // מה הדרך ללימוד מוצלח עם החברותא? // מה דעתו של הרבי בנוגע לחברותא? // מוסף 'אקדמות' עושה לכם סדר

חברותא

מאת ר' אברימי זקס

מאזינו), וחצי שעה חברו. לאחר מכן יהיה שקלא וטריא ביניהם".

ז סכום

למוד בחברותא הוא דרך מעלה ללמוד תורה. הוא עוזר להבין טוב יותר, מוסיף כפי ללמוד ועוזר לזכור את החומר. גם אם לפעמים יש קשיים, חשוב להמשיך ולהתאמץ. ואם אין חברותא, מומשיכם ללמוד לבד ולא מותרים. אז בפעם הבאה שאתם יושבים ללמוד, תזכרו כמה חשוב וכיף זה ללמוד עם חבר. תמצאו לכם חברותא ותתחילו ללמוד יחד, ותראו איך זה עוזר לכם ללמוד ולהנות יותר!

מהקבוצה. הרבי נתן דגמה לכה בספור על א' התמימים, שבא אליו ליחידות ושאל איך לשפר את ההצלחה בלמודים. הרבי אמר לו: "בענין אי ההצלחה בלמודים - יש ללמוד עם חברותא, ואפן הלמוד יהיה לא שאחד לומד כל הזמן בקול והשני מאזין בלבד, אלא יתחלקו ביניהם: חצי שעה - אחד לומד בקול (ו ה ש נ י)

ד איך מתמודדים עם קשיים בלמוד בחברותא?

לפעמים יש קשיים בלמוד בחברותא, אבל חשוב להמשיך ללמוד יחד ולא לותר:

לא מותרים: אם יש קשי בלמוד, חשוב להמשיך ולהתאמץ. הרבי מסביר שצריך להתגבר על הקשיים ולהמשיך ללמוד מתוך שמחה ובטחון. זה חלק מהתהליך של למוד התורה.

לדבר ולשתף: כשיש קשי, חשוב לדבר על זה עם החברותא שלכם או עם המורים. שתוף יכול לעזור למצא פתרונות ולעודד אחד את השני.

ה

מה עושים כשאין חברותא?

אם אין חברותא, זה לא אומר שלא לומדים: **לא לותר על הלמוד:** הרבי אומר שגם אם לומדים לבד, חשוב להמשיך ללמוד ולא לותר. גם אם אין חבר ללמוד אתו, צריך להמשיך בלמוד ולהתמיד.

לחפש חברים חדשים: אם אין חברותא, אפשר לנסות למצא חברים חדשים שילמדו יחד אתכם. תמיד יש הזדמנויות להכיר אנשים חדשים ולהתחבר אליהם דרך הלמוד.

ו אפן הלמוד בחברותא

כשילדים לומדים יחד, חשוב שכל אחד מהם ינהג מהלמוד וירגיש חלק

ג

איך בוחרים חברותא?

כשבחרים חברותא, חשוב לבחור מישהו שמתאים לה:

חבר מתאים: כדאי לבחור חבר שיכול לעזור לה ללמוד ושיהיה כיה ללמוד אתו. זה משהו שאתם מרגישים נוח אתו ושיכול להקשיב ולעזור כשצריך.

עוץ עם המורים: אפשר להתיעץ עם המורים כדי לבחור את החברותא הכי טובה. המורים יכולים להכיר אתכם ואת החברים שלכם ולהציע מי יכול להיות חברותא טובה עבורכם.

א

מה זה למוד בחברותא?

למוד בחברותא הפרוש הוא שלומדים תורה ביחד עם חבר. כל אחד עוזר לשני להבין יותר טוב את הלמוד.

לפי הרבי, למוד בחברותא הוא מאוד חשוב, והוא חלק מסדר היום של הלומדים בישיבה.

ב

למה זה טוב ללמוד בחברותא?

מתחדדים את המוח: כששני חברים לומדים יחד, הם עוזרים אחד לשני להבין את התורה בצורה טובה יותר. כשאדם יושבים ולומדים ביחד, אתם יכולים לשאל שאלות ולנסות להבין

בלעדי
למערכת 'החוקיל'!

לאחר 3 שעות תחת הגשם השוטף הבנתי מהי שליחות...

הזכרונות המתקיים מחג השבועות במחיצת הרבי << התובנות מ'תהלוכה' ללא פשרות << מסר החג שצריך לזכור כל ילד חסידי ב'חדר מנוחם' << וגם: מהי השיטה הטובה ביותר ללמוד משניות וגמרא בעל פה? שיחת חג מרתקת עם רבה הראשי של רוסיה - הגה"ח בערל לאזאר שליט"א ראינו: לוי דהאן ושלום אוריחן

בר מצוה באמצע ההתועדות

הרבי:

לילה מאחרת.

מעבר לתחושה העלאית בזמן ההתועדות זכיתי ברוך ה' לעוד כמה גלויים מיחדים בחג השבועות.

במוצאי החג זכיתי לעבר ולקבל מהרבי 'כוס של ברכה'. גם למחרת, בעקבות ההתועדות וחלקת 'כוס של ברכה' שנמשכו עד מאחר, הרבי נכנס לתפלה ב'גן עדן המתחוו' (שלא פרגיל בזאל הקטן) בשעה מאחרת יחסית, שם קבלתי עליו במנון של פנהוג והיתה התועדות מיחדת מאוד יחד עם רבנים חשובים והמורי צדק הרבים שהגיעו לחג השבועות עם הרבי.

סעודת שבת ב-15 דקות!

אני זוכר שבאותה התקופה שהיינו ב-770 בשנת תשל"ז, עברה בין בחורים מין תחושה כזאת ש"לא עוזבים את 770 עד שהרבי עוזב". זאת היתה המחשבה שלוחתה את הבחורים במשך היום ורבים מהם אכן לא היו יוצאים מ-770 לפני שהרבי היה יוצא בעצמו, לעתים אף בשעת

לא בכל יום זוכים לשבת לשיחה מעמיקה ספוגה בזכרונות ורגעי הוד מביית חיינו. כשאנו פותחים את הראיון המיוחד עם הרב בערל לאזאר שליט"א לכבוד חג השבועות, לא לפני שאנו מודים לרב על הזכות לשוחח בנחת על ענינים שהזמן גרמא, מיד מבחינים בחיך רחב הנמתח בין שפתיו ושביעות רצון נפרת. אכן, עוד לפני השאלה הראשונה במסגרת הראיון אנו זוכים לשמע את התאור החי מהתועדות חג השבועות תשל"ז שיסביר את פשר החיך הבלתי מסתר.

המנהג לנסע ולחג את חגיגת הבר-מצוה עם הרבי הפך היום לדבר שכיח ביותר. כך פותח הרב לאזאר את השיחה.

בשנים המקדמות יותר, עוד לא היה המנהג נפוץ כל כך לנסע לבר-מצוה עם הרבי. גם מי שכן זכה להגיע, לא דוקא בכלל שזכה לחג את חגיגת הבר-מצוה בזמן ההתועדות של הרבי. ברוך ה' זכיתי להגיע אל הרבי לחג השבועות תשל"ז לכבוד הבר-מצוה. אני הגעתי כבר כמה שבועות לפני חג ואבי שיי הגיע סמוך לחג.

זה היה בהתועדות יום ב' של חג השבועות, כבר לאחר שקיעת החמה, אור ליום ח', יום הבר-מצוה שלי. במהלך ההתועדות הגענו אל מול מקומו של הרבי לקבל בקבוק משקה. הרבי מזוג לנו משקה לתוך הכוס וברך אותי לכבוד הבר-מצוה. כך בעצם זכיתי לחג את הבר-מצוה עם הרבי, בשיאה של ההתועדות, בזמן הנעלה ביותר!

אתם בטח כבר מבינים את הקשר המיוחד שיש לי עם חג השבועות, מסכם הרב לאזאר את תחושותיו, וממשיך בתאור חג השבועות אצל

הרב לאזאר בשיחה עם כותבי השורות

הראשונה שמספר אותם...

בכל זאת, חובה להניח איזו שאלה מפעם לפעם ואנו מחליטים לאתגר את הרב. לשמע את החוויה המיוחדת ביותר, האכן שבפחד המלך, מימי שהותו בחג השבועות בבית חיינו.

על אף השאלה המאתגרת, צל של ספק או בלבול לא מצליח לעכב במאומה והרב מתחיל לשפף בהתלהבות ספור נוסף:

הספור הבא הוא מחג השבועות כמעט האחרון שזכיתי להיות אצל הרבי, בשנת תשמ"ט. זה היה בתקופה שכבר הייתי חתן שבועות מספר קדם החתונה. כמו כל הבחורים, יצאתי גם אני יחד עם קבוצה ל'תהלוכה' - ללכת ולשמוח יהודים בבתי הכנסת בשכונות הקרובות ל-770, לחזור להם שיחה של הרבי וגם לרקוד ולשמוח אתם בשמחת החג.

כבר עוד בערב חג דברו ביניהם סוג הבחורים המעדין, שמחפש לדעת כל דבר, התחזית הגשומה הצפויה לחג השבועות. אמנם מסתבר שגם הם לא ידעו באמת מה הולך לקרות

באותה שנה. מדבר היה בגשם שוטף, חזק מאוד בצורה בלתי רגילה.

הגשם הציף בעצמה את הכבישים והמדרכות והמשיך לרדת ולרדת ללא הפסקה. באיזשהו שלב באמצע ה'תהלוכה' - שארפה היה בערך שעה וחצי לכל כיוון - הגענו למסקנה ששום דבר כבר לא יעזר ואין הבדל אם נלך בתוך המים או שלא בתוך המים... נרוץ או שלא נרוץ... בכל מקרה נהיה כלנו סחוטים במים מכה רגל ועד ראש....

וכך הוה. שעה וחצי אנחנו הולכים תחת הגשם החזק הבלתי פוסק, ואם זה לבד לא מספיק, גם כשהגענו לבית הכנסת המיעד עדין ירד גשם בחזקה. בפעל הגיעו שלוש קבוצות של בחורים עבור שלשת בתי הכנסת שהיו באזור. הגעתי יחד עם הקבוצה שלי אל בית הכנסת ו... פמוכן הוא היה סגור.

המשכנו יחד לבית הכנסת הסמוך. גם אותו מצאנו נעול. כך המשכנו הלאה - שלשת הקבוצות ביחד - לבית כנסת השלישי, שם מצאנו יהודי אחד בלבד שלא במקרה היה הוא גבאי בית

הכנסת שהגיע מביתו ברחוב הסמוך 'במסירות נפש' כדי לפתח למי מהמתפללים שאולי יחליט בכל זאת להגיע לבית הכנסת חרף מזג האוויר הסוער שבחווץ....

"ויבא משה בתוך הענן"

"זאת בהחלט היתה חוויה מטלטלת. גם מאחר יותר הגשם לא פסק ולוה אותנו עד שהגענו חזרה לקראון-היטס עם בגדים סחוטים לגמרי כולל כובע וחליפה שכנראה כבר סימו את תפקידם....

אמנם, מה שלמדתי באותה 'תהלוכה' בהחלט היה באין ערף לכל 'תהלוכה' אחרת שבה השתתפתי. ב'תהלוכה' זו הרגשתי באמת מהי שליחות! מהי התמסרות מחלטת לשליחות שהרבי בקש, באש ובמים (ובעקר במים...), והכל בשביל יהודי אחד ששמוח אתנו בחג למשך כמה דקות....

כשהגענו ל-770, ברוך ה' זכינו שהרבי יצא לקהל שהתאסף במדרכה מול 770. זאת היתה שמחה אדירה כל כך

**הַרְבֵּי מַחְג לָנוּ
מִשְׁקָה לְתוֹךְ
הַכּוֹס וּבִירְךְ אוֹתִי
לְכַבּוֹד הַבַּר-
מִצְוָה. כִּי בַעֲצָם
זְכוּתִי לַחֲגֹג אֶת
הַבַּר-מִצְוָה עִם
הַרְבֵּי, בְּשִׂיאַה שֶׁל
הַהֲתוֹעָדוֹת, בְּזִמּוֹן
הַנִּעְלָה בְּיֹתֵר!**

שאין לתאר... כל הבגדים הרטובים, כמות הבחורים, יחד עם הזעה, החם והצפיפות יצרו ענן גדול של אדים מעל הקהל.

זה היה רגע מרוכז ביותר אף שהרבי מופיע בשיא הדרו ומחייב אל החסידים. ממש כמו בתאורים על ירידת משה אל הר סיני בתוך הענן במעמד מתן תורה...

**"בְּשִׁמְחָה
וּבְפִנְיָמִיּוֹת"**

ובמעבר מהיר מרגעי ההוד בחג השבועות אצל הרבי - אל ערב חג השבועות כאן במוסקבה של שנת תשפ"ד. מה המסר לתלמידי 'חדר מנחם'?

הדם כל צריף לדעת שלכל חג צריכים להגיע אחרי הכנה. אם זה ההכנה מצד למווד הלכות החג "שלושים יום קדם החג", ובקשר ההכנה הרוחנית, שיגיע לקראת מה אנחנו באים.

הענין של ההכנה לקראת החג הוא ביתר שאת יותר עז בנוגע לחג השבועות שבו אנחנו רואים הדור מיחד בהכנות אליו. בכל יום אנו סופרים ספירת העומר ומברכים מדה מסוימת. מכינים את הנפש לקראת הגלוי הנעלה של מתן תורה. וכפי שמלמדת אותנו תורת החסידות שספירת העומר הוא מלשון ספיר ויהלום, כלומר, בכל יום אנו מאירים את הנפש שלנו לקראת המעמד הנשגב של קבלת התורה.

וכאן חשוב לשים לב באחול המפרסם של הרבי - שמקורו מהפרדיקע-רבי - "קבלת התורה בשמחה ובפנימיות".

נחלק את זה לשני חלקים: (א) שמחה. (ב) פנימיות.

פיצד מקבלים את התורה ב"שמחה"? לכאורה משהו כאן לא מסתדר טוב.

תמיד למדנו שאת התורה מקבלים על ידי יגיעה. המאמר "יגיעה ומצאת תאמין" הוא לא סתם סמא, הוא בעצם מראה מהי הדרך לתפס את התורה, והיא רק על ידי יגיעה, עבודה קשה. אם כן, מה הקשר "קבלת התורה בשמחה"? מה השמחה פה?

אלא מאי? זהו החדוש שמלמד אותנו הרבי, שבעבודה אמיתית ופנימית - היגיעה והשמחה באים ביחד.

פיצד? איה ילד יכול להתנגע ולשמח ביחד?

- פשוט מאוד. נתן משל. פדורגל הוא אחד המשחקים שילדים הכי אוהבים. מי לא אוהב פדורגל? אם נרד יום אחד למגרש הפדורגל ונביט מן הצד, מה נראה? - ובכן, נראה את כלם רצים, מתאמצים ומתנגעים ביותר. ובכל זאת, הם עושים זאת בשמחה. אדרבה, כמה שהגיעה גדולה יותר, בסוף כשיכנס הגול' כך גם תגדל השמחה! כלומר, רואים שהשמחה האמתית מגיעה דוקא מכח היגיעה.

פיצד מקבלים את התורה ב"פנימיות"? גם בשביל זה נביא משל.

נניח שמישהו יבוא לילד בחידה, יתן לו ביד מזונדה עם מיליון דולר בפנים ויגיד לו "עליך לעשות חמשה משימות כך וכך וכך... לאחר שתבצע את המשימות הללו המזונדה הופכת להיות שלך". כמוכן ופשוט שהילד יבצע את המשימות בחיות, בחשק ובהתלהבות. מדוע? - כי הוא יודע מה המשימות של מה שהוא עושה! הוא יודע שבתוך המזונדה ממתינים לו שטרות של כסף!

כך בדיוק נדרש מכל אחד בלמוד התורה.

פיוס יש גויים בסין ובין שלומדים גמרא, אבל הם לומדים סתם בשביל החכמה של התורה. אנחנו לעמת זאת יודעים בשביל מה אנחנו לומדים

- בשביל להתחבר לקב"ה. זה נקרא לקבל את התורה "בפנימיות". לקבל את התורה באופן 'פנימי' שזה הניה חלק מהחיים שלי וולא רק כעניין מקרי.

באמת זה קשה כל הזמן לגשת כך ללמוד, אבל אם משלבים גם "שמחה" וגם "פנימיות" אפשר להצליח ובגדול!

**סוד ההצלחה
ללמוד בע"פ**

ואו... היינו שמחים להמשיך להתוודע על ההכנות לחג מתן תורה אף קצרה היגיעה. נשמח לעבר עם הרב אל נושא אקטואלי מיחד הקובע ברכה לעצמו.

כמו בכל שנה, והשנה בהוספה מיחדת, מתקיים בחידר 'מבצע תורה' שבמסגרתו לומדים הילדים עשרות משניות ודפי גמרא במשך כחמש וחצי

**בִּית־הַלּוֹכָה' זו
הַרְגֵּשׁתִּי בְּאַמֶּת
מַהִי שְׁלִיחוֹת!**

**מַהִי הַתְּמַסְרוֹת
מַחְלָטוֹת
לְשְׁלִיחוֹת
שֶׁהַרְבֵּי בִקְשׁוּ,
בְּאִשׁ וּבַמִּים
(וּבַעֲקָר**

**בְּמִים...), וְהַכֵּל
בְּשִׁבִיל יְהוּדִי
אֶחָד שֶׁשָּׂמַח
אֶתְנוּ בַּחֲג
לְמִשְׁךְ כִּמְה
דְּקוֹת....**

מסביב לשעון. נבקש מהרב שיעשה לנו קצת סדר בכל הנושא של למוד בעל פה. וכן, מהו המענה לשאלה שעלולה להשאל אצל ילד מן השורה: אני לא התברכתי בכשרון של למוד בעל פה, מה אני אשם? ומה עלי לעשות?

ראשית כל, יש לתת ציון לשבח לכל העוסקים במלאכה, לכל השתפים ולכל התומכים שמסיעים למפעל האדיר הזה. רואים עד כמה שהדבר מוסיף חיות מיחדת מאוד אצל הילדים בבית, בבית הפנסות ובכל מקום. ישר כח גדול!

ולגופו של ענין, הטענה הזאת ש"לי אין כשרון ללמוד בעל פה" אין בה ממש. לכל דבר בעולם יש שני צדדים. ובדאי שגם בטבע אנשים יש שני סוגים. יש אחד שתוך חמש דקות יכול לזכור משנה בעל פה ויש מי שיקח לו עבוד זה חצי שעה ואפלו שעה שלמה.

אבל צריף לזכר שלכל צד יש גם יתרון

זהו בעצם הטיפ לכל ילד שרוצה להצליח בלמוד בעל פה. תלמד כי זה מעניין אותך. תלמד כי אתה אוהב את זה. תלמד כי יש בזה משמעות שנשארת תמיד בכל מצב.

וגם חסרו. בדרך כלל ה"מהר לשמע" הוא "מהר לאבד". הוא לומד מהר ונבחו מהר, אבל אחרי זמן כמעט ולא נשאר כלום. לעצמת זאת, אצל מי שהיה צריך להשקיע יותר ולהתגעע יותר - הוא קבל נכס משמעותי שישאר אתו לכל החיים!

יותר מזה, הרי ברור לכלם שהמטרה בסוף היא לא הפרס. אפילו ילדים קטנים מבינים שהפרסים הם רק בשביל להוסיף מרץ וחיות, אבל כשהיו גדולים הם יעשו אותו הדבר ו"שלא על מנת לקבל פרס". אם פו יוצא שדוקא מי שמתגעע בלמוד המשנה והגמרא טוב יותר בזכרון - הוא מקבל את השכר האמיתי ששונה הרבה יותר מכל ספר או מכונית על שלט...

אני יכול לספר על עצמי, כשהייתי ילד, למדתי בבית-ספר חב"ד באיטליה שבו היו גם למונדי חל. זה מה שהיה ולא היה משהו אחר. תמיד הייתי מנסה להתחמק ולברח מלמונדי החל אבל למעשה הייתי חייב להיות נוכח וגם להשלים למונדים באם ספסתי.

אני זוכר פעם אחת שלמדנו בפתח את השפה הלטינית - שפה שבכלל לא מדברת היום בשום מקום. היה קשה לי מאוד להשתתף וללמוד. הרגשתי שאין לי בזה שום עניין, וששום תועלת לא תצא מזה באף תחום בחיים... לאחר כמה זמן הגיע תקופת מבחן והייתי חייב לשבת שעות ולשנון את החומר בשביל לעבר את המבחן. ישבתי על החמור ימים לילות ועברתי את המבחן בהצלחה. אלא שלמחרת המבחן - ברור ה' - שכחתי הכל...

הנקדה היא פשוטה: מי שלומד בשביל המבחן, לאחר שיגמר המבחן גם הלמוד ילך ויגמר. אבל מי שלומד כי יש לו עניין בזה כפי שהזכרנו מקדם, זה ימשיך אתו גם הלאה. וזה המבחן האמיתי...

זהו בעצם הטיפ לכל ילד שרוצה להצליח בלמוד בעל פה. תלמד כי זה מעניין אותך. תלמד כי אתה אוהב את זה. תלמד כי יש בזה משמעות

שנשארת תמיד בכל מצב. חתיכה מ-770 בתוך הרגל

אם כבר נגענו בעמקי הנושא של למוד בעל פה, אי אפשר מבלי להתייחס לשאלת היסוד: מהי המעלה המיוחדת דוקא בלמוד בעל פה אפילו כשלא מבינים?

קדם כל, יש את המאמר המפורסם 'הדרך פני זמן' של אדמו"ר הזקן, שם הוא מבאר את המעלה המיוחדת בלמוד שנחלק בראש על דרך אותיות החקיקה. בשונה מדיו הנכתב על קלף שאפשר למחוק, אותיות לאחר שנחקקו על האבן אי אפשר למחוק אף פעם. כך גם כאשר המשניות שאנו לומדים נחקקים אצלנו במח - זוהי מעלה גדולה ביותר.

מה הפונה שהמשניות 'חוקות' אצלנו?

אספר ספור אישי שאולי יוכל להסביר לנו את פונת הדברים.

פעם אחת בתור בחור ב-770 עברתי ברחוב הסמוך לבית חיינו. באותו זמן פנראה התקיים איזה ארוע בתוך הכבדים אל הרחוב. הלכתי במהירות ליד הספסלים ונתקעתי בטעות באחד מהם, כתוצאה מהמפכה חתיכת עץ קטנה חדרה לי את העור ונכנסה לתוך הרגל.

הלכתי למרפאה קרובה שהרופא שם היה יהודי חסידי וספרתי לו את המקרה. הוא אמר לי: ברור ה'! זכית שיש לך חלק מ-770 בתוך הגוף שלך!..... וכך נגמר הספור.

עד היום - 40 שנה אחרי - לכל מקום שאני הולך - 770 הולך אתי ביחד....

מה שרציתי להוציא מהספור הוא הפעלה של למוד משניות בעל פה.

ישמרת בפניא

חמשה בכורים - רגעים מרוממים במחיצתו של הרבי - שליח הרבי ורבה של רוסיה הרב בערל לאזאר שליט"א -

ניעט ניעט ניקאודא. זכיתי לשמע את הרבי מעגן נגונים רבים, אך במקרה זכורה אצלי החיות המיוחדת והיחס היוצא דפן שהעניק הרבי לנגון זה. פעמים רבות בסיום הפרברניגען התחיל הרבי לשיר במיקרופון את הנגון כשכל הקהל ממשיך את הנגון בהתלהבות אדירה.

הרבי מדבר ברוסית. זה היה בזמן שכבר הייתי שליח ברוסיה. עברתי אצל הרבי בחלקת הולדים יחד עם אשתי ובתי, כשי' לפתע הרבי התחיל לדבר אתי ברוסית. מיד ר' ליבל גרונר 'שלא הכין את פשר הענין שאל אותי האם אני מבין רוסית. הרבי אמר: "הרי הוא חוזר למארינה רוסיה!" ודאי שהוא מבין רוסית!....

"דאס איז בערל לאזאר". פעם נוספת שעברתי אצל הרבי, המזכיר התחיל לומר משהו לרבי. הרבי השיב לו במלים האלו: "דאס איז בערל לאזאר"... דבר זה, שהרבי יגלב בשם הפרטי, היה נדיר מאוד במיוחד באותם זמנים....

יחידות. ברור ה' זכיתי להכנס כמה פעמים ליחידות עם הרבי, ביחד עם המשפחה ולכד. אחת מהם הייתה בחדר שיון תשל"ז סמוך ליום הפר מצוה שלי, אותו הנגני אצל הרבי בהתעודות.

חג החגים ה' טבת. החג השמח ביותר של כל חסיד. נצחון של הרבי! נחת רוח לרבי! בתקופה זו זכיתי 'להלביש' את המלים 'דרך נצח' על הנגון המפורסם.

כשהמשנה חקוקה בראש שלך, לכל מקום שאתה הולך - רבי עקיבא, רבי טרפון, אבבי ורבא הולכים ביחד אתך! איזו זכות נפלאה מזו?....

חסיד הוא דגמא חיה

לדרש דרשות בבית הכנסת כל אחד יכול. לרגש אחרים ולהתרגש זה גם טוב לפעמים וזה גם פועל. אבל שום דבר לא יכול לפעל כמו שדגמא אישית פועלת וקוצרת תוצאות בשטח.

ספר לי בני ר' שלום שי' - שליח הרבי בסוצ'י שברוסיה:

היתה אצלם בקהלה אשה שקשה היה לה מאוד להתקרב, בגלל שהיתה נשואה לגוי לא-עליו. במשך שנים היא היתה שולחת תרומות ותומכת בפעילות הבית חב"ד אבל אף פעם לא נחשפה לחסידות באפן 'פנימי' ואמתי.

יום אחד מספרת לו האשה בהתלהבות פי היא מרגשת מאוד ומענינת ללמוד יותר ולהתקרב יותר. כששאל אותה מה קרה ולכבוד מה המארג, ענתה לו שלפני מספר ימים הגיעה לבית הכנסת כדי לשים כמה שטרות בקפת הצדקה, והבחינה בשני בחורים שיושבים ולומדים בקול ובשמחה. אלו היו בחורים שהגיעו לתקופה לעזר בבית חב"ד. הם למדו

עם כל הספורים המרתקים, התוכנות והמחשבות שעולים על השלחן במהלך הראיון, היה אפשר בהחלט למלא עתון שלם ואולי גם ספר. אבל כדרך של חסידים, בסוף כל ענין עלינו למצא את ה"בכו" - את מה שיוצא מכל הדבורים למעשה בפעל.

מהו ה'בפעל ממש' שיכול כל ילד לקחת לחייו הפרטיים? כיצד ילד פשוט יכול להפך ל'שליח' ולהשפיע על אחרים גם במסגרת החיידר וגם מחוץ לשעות הלמודים?

הדרך הפשוטה ביותר להפך ל'משפיע' על הסביבה היא - דגמא אישית.

בדקויות כזו שלא שמו לב בכלל שהאשה נכנסה והביטה בהם במשך דקות ארוכות....

הדקות ספורות האלה שראתה האשה את ה'דגמא אישית' שלהם, זה מה שפעל ביותר, יותר מכל הדרשות, הנאמרים וכל מה ששמעה האשה בשנים האחרונות....

כמה מלים לסכום? ילדים יקרים, אתם צריכים לזכור ש'שליחות' היא בכל מקום ובכל מצב. כל ילד שגור כאן במוסקבה, עוד לפני מי הוא, מה הוא - דבר ראשון הוא שליח. שליח שעושה את עבודתו נאמנה. שליח שמתמסר אל השליחות על ידי דגמא חיה ובהשפעה על הזולת. זהו המיוחדות שלנו ובדרך זו נמשיך עד שנגלים את מטרת השליחות ונקבל פני משיח צדקנו בגאולה האמתית והשלמה תכף ומיד ממש!

גוט יום טוב!

חסיד מהסרטים

שיח מרתק עם מי עשויחך כמעט בכל סרט שיצא לאור על ידי החיידר ← מאיפה הכל התחיל? ← מה עדיף סרט מהיום או סרט תקופתי? ← מה הסרט שתפס ביותר? // ר' אליהו דיקשטיין עונה על כל השאלות הקשות // מרתק.

שאלצנו באמת לחפש מקום מתאים יותר... אז חוייתי על בשרי "סרט שהפך למציאות"...

ובעקבותיו משנה מעט את הנהגתו לטובה - זה כל המטרה של הסרט. זה נקרא סרט שהופך למציאות.

אספר אפיזודה מעניינת שתוכל להסביר, בדרך הצחות כמוכן, מה הכוונה שהסרט הופך למציאות. זה היה בצלומים לסרט 'שליחות עלומה'. היינו באחד הקטעים שבאים השלוחים ותולים מודעות ואז מגיעים הילדים הגויים תושבי המקום, צועקים עליהם ומגרשים אותם. איך שבאנו להתחיל בצלום, באמת הגיעו קבוצה של תושבים מקומיים והחלו לצעק ולהתרגז.

ובכלל, אנו כחסידים של הרבי יודעים שכל דבר שיש בעולם צריכים לנצל אותו להפצת קדשה בעולם ולהפצת יהדות. כך הרבי התבטא על ה'רדיו' בכמה וכמה הזדמנויות. אם כן, ברי הדבר שסרט הוא מבין הכלים האיכותיים ביותר להפיץ מסרים של רבי, של חסידות ושל התקשרות.

כשהסרט הופך למציאות

שאלה שאולי תענין רבים מהקוראים - איך הסרט נראה ממבט השחקנים?

שאלה מצינת. באמת הנטייה היא לחשב שהסרט משפיע על הצופים בלבד, כי בעבורם הכינו את הסרט. אך זו טעות. דוקא השחקנים שצריכים לגלם בעצמם את הדמויות של הסרט מתחברים הכי חזק לסרט ולתוכן העומד מאחוריו. וכמוכן, את התוצאות רואים בהתחזקות ביראת שמים, בחסידישקייט ובהנהגות חיוביות. כשילד רואה סרט בבית

לכור מחצבתה. ובאמת הסרט התפשט במהירות וקנה לו שם של כבוד בבתי אנ"ש.

סרט אחד שוה אלה תמונות

אם כבר מדברים על סרטים, אולי תוכל להרחיב קצת על המיוחדות שבהוצאת סרטים חסידיים.

כלם מכירים את הפתגם "תמונה אחת שוה אלה מלים". הן אמת תמונה אחת יכולה להעביר את המסר המתבקש הרבה יותר מאומם שלם של הסברה. מדוע? - כי אתה רואה במה מדובר. אתה מתחבר דרך הראיה אל הנושא ואל התכו שיש בתמונה.

ואם כך הוא בתמונה, על אחת כמה וכמה בסרטים שאין דרך מוחשית מהם להעביר את המסרים החנוכיים אל הצופים.

נקדת ההתחלה

נתחיל מההתחלה. מתי יצא לפעל הסרט הראשון ומה היתה מטרתו? האמת, עוד לפני שהחלה תעשיית הסרטים, היינו עושים, אני ור' אבי גדו' שהיינו כאן עוד בתור בחורים בשליחות, הצגות בחנכה, פורים ובימים מיוחדים. ההצגות היו מרתקות ומצחיקות וכלם דברו עליהם. זה היה בשנת תשס"ח.

יותר מאחר, כשהיינו כאן בתור שלוחים נשואים, עלה ר' אברימי זקס על רעיון נפלא, לבצע סרט משתף של כתות ב' זו'. הרעיון של הסרט החל לרקם עור וגידים במוחו של ר' אברימי ותוך זמן קצר יצאנו לצלומים של הסרט 'שליחות עלומה', אותו כתב, בים וערך ר' אברימי.

הספור בסרט היה על בחורים שיצאו לשליחות במקום נדח וחשבו שלא פעלו כלום, אלא שהתברר שבזכותם משפחה יהודית שראתה אותם מהחלון חזרה

ביר מאוד למצא היום ילד חב"די שאינו מכיר את 'חדר מנחם - מוסקבה'. יש לכך הרבה סבות, אך אחת מהמרכזיות שבהן היא פשוטה ביותר. 'חדר מנחם - מוסקבה' ידוע בצרותיו המפלאות בנושא הסרטים. באחר ששם מרפזים כל סרטי החידר קימים עשרות סרטים לצפייה. חלקם סרטים בהפקת ענק ועם צוות שחקנים מבחץ, וחלקם סרטים בהפקה קטנה יותר אך מעניינים ומרתקים לא פחות.

בחרנו לשוחח עם אחד ממורי החידר, שזכה להופיע בסרטים רבים של החידר ולאחות אותם מהצד של השחקנים. דמותו נשארת בכל סרט אותו הדבר, רק משתנה העלילה והרקע של אותו הסרט. את השיחה עם ר' אליהו דיקשטיין אנו מנהלים באחת ההפסקות בחדר המורים. ר' אליהו שופע בזכרונות מיוחדים מהסרטים הראשונים של החידר, ממאחורי הקלעים, וגם יש לו מסרים חשובים לדע את קהל הצופים.

וספרתם לכם

ר יוחנן דליו ומתע

מהו קו התאריך? / למה צריך אותו? / מדוע הוא יכול לסבך את מי שיעבור

מעליו בימי ספירת העומר? / כיצד ייתכן שיהודי יחגוג את חג השבועות בה

סיון? / מה שיטות הרבי בעניין? // קצת סדר...

מה זה קו התאריך?

כדי להבין מהו "קו התאריך", צריך קדם לדעת שנדודו הארץ מחלק ל"קווי ארוך" ו"קווי רחב". כלומר - קוים דמיוניים המסמנים במפות, כדי שיהיה קל לדעת ולהגדיר כל מקום על גבי המפה.

ואיך הקוים מתחלקים? לרחב זה קל - כדור הארץ מתחלק על ידי קו המשווה. מעליו זה צפון העולם, ומתחתיו זה דרום העולם. אבל כיצד מחלקים את העולם לאורך? מה מחלק את עולם למזרח ומערב? כמובן שאי אפשר ממש לחלק, אבל בני האדם החליטו על מקום שהוא יהיה לקו האורך 0° - העיר גריניץ' הסמוכה ללונדון שבאנגליה. אם כן, "קו התאריך" הוא הקו העובר בסמוך לקו האורך 180°, שהוא הנגדי לקו האורך 0° (העיר גריניץ').

קו התאריך נקרא כך משום שהתאריך משני צדדיו הוא שונה, ומי שחוצה אותו עובר לאזור זמן שבו התאריך הוא אחר (מקדם ביום או מאחר ביום מהתאריך באזור שבו שהה קדם לכן).

קביעת התאריך

אם נניח שבגריניץ' עכשו התאריך הוא א' סיון והשעה היא 6:00 בבוקר, מה יהיו התאריכים משני צדי קו התאריך? את השעה בקו התאריך קל לחשב -

נלך 12 שעות קדימה או אחורה - והשעה תהיה 18:00 בערב. אבל באיזה תאריך? בצד המערבי של קו התאריך, השעה מקדימה את זמן גריניץ' ב-12 שעות, כלומר היא 18:00 בא' סיון. בצד המזרחי של קו התאריך, השעה מפגרת ב-12 שעות אחרי זמן גריניץ', כלומר היא 18:00 ב-כ"ט אדר!

מכאן נובע, שמי שחוצה את קו התאריך ממערב למזרח, "מרויח" יום, כלומר הוא חוזר מא' סיון לכ"ט אדר, ומי שחוצה את קו התאריך ממזרח למערב "מאבד" יום, כלומר הוא מדלג מכ"ט אדר לא' סיון.

קו התאריך בראי ההלכה

מקומו המדויק של קו התאריך הוא בעל משמעויות שונות בהלכה, והיה נתון במחלוקת בין הפוסקים. יש המקבלים את קו התאריך הבינלאומי כקו התאריך לעניינים הלכתיים, ויש הקובעים קוים אחרים.

חשוב לנו לדעת על קו התאריך בכלל אחת המצוות שאנו מקיים בימים אלו - מצוות ה'עשה לך יום קדוש' - את הימים מחולקת הפסח 49 יום

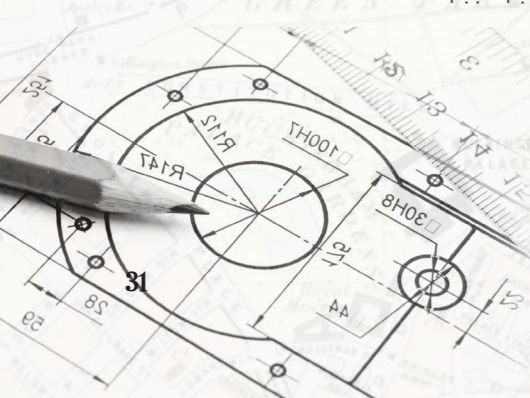
- ואז מגיע חג השבועות. יהודי החוצה את קו התאריך ימצא את עצמו מפסיד יום או מוסיף יום, כמאמר וכאן עולה השאלה האם עליו להמשיך לספור את ספירת העומר על פי הספירה שלו? השונה מספירת שאר היהודים? או שעליו לדלג יום בספירה?

אם הוא יספר לפי הספירה שלו, יוצא שחג השבועות שלו הוא יכול להיות בה' סיון (אם חצה ממערב למזרח) או ב' סיון (אם חצה ממזרח למערב)!

שיטתו של הרבי בנושא

בגלל הבעיה הזו הרבי הורה שיש להמנע מלחצות את קו התאריך בימי ספירת העומר, כדי שלא להפסיד לבעיה הזו.

ומה יעשה מי שכבר חצה את הקו באמצע ימי הספירה? לפי דברי הרבי יוצא שחג השבועות, שחל ביום החמישים לספירה אינו תלוי בתאריך ו' בסיון, וממילא הוא יכול עבור החוצה את הקו ביום שונה משאר העולם. או בה' או ב' סיון. את דבריו בסס הרבי על דברי הגמרא (מנחות סה, ב) "וספרתם לכם, תנו רבנן שתהא ספירה לכל אחד ואחד".

תהיה שחוקן!

מסר לסיום?

לסיום, אתמקד בשני מסרים גיקרניים, תוכנות שלקחתי מתוך כל העסוק בסרטים:

פעם ול'רוסיה של פעם, והמבגרים יותר נהנים מהעלילות של ימינו.

יש סרט מסים שאליו אתה מתחבר יותר מכלם?

האמת היא שאני התחברתי יותר לסרטים התקופתיים מסבה פשוטה. אמא שלי יצאה מרוסיה בגיל 9. גם סבא וסבתא שלי גרו ברוסיה שנים ארוכות ואנחנו גדלנו בבית על אותם ספורי מסירות נפש. אם צריך להצביע על סרט ספציפי, אפשר לומר שהסרט 'דיעדושושא' היה בשבילי משהו מיוחד גם מהסבה הזאת וגם מצד הספור המיוחד של הסרט אודות הסרט שעשו היהודים ברוסיה לרבי בו הם מפליגים באהבה שלהם לרבי. דרך אגב מעגן לציו שבדייק בזמן צלום הסרט בחידור, הגיע פאן למוסקבה אותו הרב שהביא את הסרט של יהודי רוסיה לרבי.....

שני סוגי סרטים

איזה סוג של סרט, לדעתך, מחבבים יותר. סרט עכשווי עם דרמה ופעולה, או דוקא סרט תקופתי 'רוגי' יותר?

אוכל לחשוף מעט מ'מאחורי הקלעים'. באמת בכל פעם שרוצים להוציא סרט יושבים ודנים בדייק בשאלה האת. מה ימשך את הילדים? מה ישיג את המטרה בצורה מיטבית? באופו כללי מה שמדבר יותר לילדים זה החיים שהם מכירים. החידור. האנשים של היום. הרחובות. המכוניות. זה סגנון שאפשר להתחבר אליו בקלות. מצד שני, דוקא בדמויות התקופתיות והאוטנטיות יש חן מיוחד והם מעבירים את המסר בצורה חזקה ביותר.

למעשה, לפי התגובות שקבלתי, נראה שהילדים מתחברים יותר לדמויות של

ילדי המקלה עם הזמר בני פרידמן

והמטרה שלנו היא לחבר את יהודי מוסקבה לעולם היהודי, לתורה ומצוות, דרך השירים החסידיים, המבצעים על ידי הילדים שעל הבמה.

משפיעים על החוץ

תוכל לספר לנו מעט על ההופעות, ואולי לשתף אותנו בספורים מעניינים מאחורי הקלעים?

"המקהלה מופיעה רבות בארועים יהודיים שונים כמו חפזות ובר מצוות, פתיחת בתי כנסת, הכנסות ספר תורה ועוד.

השתתפנו גם בתחרות שירה שנגערכה בין כמה בתי ספר בעיר. ההופעה היא התקיימה בחנכה, וכמוכן שנצלנו את הארוע להדלקת נר חנכה ולפרסום הנס"

וקיו כמוכן את ההופעות הגדולות והבלתי נשכחות במתחם הקרמלין: "היו לנו שם שתי הופעות. אחת בארוע שרפו מקהלות מכל סוגי בתי הספר, ששדר לכל רחבי רוסיה מתוך אחד האולמות העתיקים. הבצוע של המקלה שם היה משלם, השירה והרקודים עוררו הדים רחבים בכל העולם. הארוע השני היה לטעמי מיוחד יותר, שהתקיים באולם אחר סמוך, מדבר בארוע היהודי הגדול ביותר ברוסיה "איש השנה". גם ההופעה שם היתה עצמית במיוחד.

פועל עליהם יותר מכל הדבורים שבעולם. השירה חודרת ישירות אל הלב ומעוררת נשמות. לא פעם שמעתי יהודי מפטיר לאחר ההופעה: "כך אני רוצה שהנכדים שלי יראו". בהופעות בחפזות, זה לא מחזה נדיר לראות יהודים מזילים דמעות של התרגשות כאשר הם שומעים את שירתם הטהורה של הילדים, ברגעים החשובים ביותר בחייהם.

ואמנם ר' מנדי מדגיש בפנינו שוב ושוב, את מה שהוא משגן לילדי המקלה בכל הזדמנות, במהלך החזרות ובחכנות להופעות: "אנחנו פאן בשליחות, והמטרה שלנו היא לעורר יהודים. אנו מציגים את הרבי, את החסידות." וכשזוכרים את כל זה, מקבלים טעם אחר וחיית אחרת בכל הופעה.

עוצמה והעצמה

כמנצח מקלה המונה כבר עשרות בוגרים ברחבי העולם, מענין לדעת מה תורמת המקלה לילדים המופיעים בה?

ר' מנדי שמח להסביר. לא סתם חוגי המקלה שהוא מנחה מידי שבוע נקראים "העצמה בשירה". מסתבר שלהיות חבר במקלה זה לא רק לשיר יפה, אלא הרבה יותר מזה: "ילד שעומד ומופיע מול אנשים, הדבר תורם לו מאוד לבטחון העצמי ובעצם לבניית האישיות שלו. במהלך השנים במקלה, הוא לומד כיצד לעמוד על במה ולהופיע מול קהל. הוא עומד על במה והקהל שמולו מריע לו, זה נתון המון. הוא אומר לעצמו 'אני עושה משהו ואנשים אוהבים ומעריכים את זה!'"

אך מעבר לתחושת הספוק והבטחון הדבר החשוב ביותר הוא השליחות,

הדעות. "ר' אבי שאר להקים מקלה, וספקו לו לצרף כך את כל מה שגדרש. כולל הקמת אלפון משכלל עם הציוד המתקדם ביותר, שחלק ממנו משמש את המקלה עד היום! מטרת ההקמה של המקלה היה בעקר להופעות בתוך ארועי החדר, כמו במסבות סיום, בכנוסי חגים, ועוד."

קצת מאחר יותר הגיע גם תורו של ר' מנדי לשמש כ'שליח' בחדר, והוא התבקש להיות האחראי על המקלה. "לא היה לי נסיון קודם בתחום" הוא מספר "אך הספמתי לנסות". בהשקעה רבה נהל ר' מנדי את המקלה, והכין אתה הופעה מרשימה עם שירים ורקודים מיוחדים. אפשר היה בהחלט לסכם שמדבר בהצלחה של ממש.

"כבר אז היה לי ברור" אומר לנו ר' מנדי, "שהמקהלה תופיע בהמשך לא רק בארועים הפנימיים של החדר, אלא בכל סוגי הארועים, גם כאלו שלא קשורים לקלה. הרגשתי שאנחנו חייבים לחשוב בגדול."

ואכן, ר' מנדי חזר שוב למוסקבה, החל לנהל את המקלה, וחשב בגדול. לוח ההופעות של המקלה מלא ומגוון. הם מופיעים באולמות שונים, לפני קהלים שונים, וזו רק ההתחלה.

המקהלה - שליחות

אנחנו מבקשים לשמע ממנו מה הסוד של המקלה, ומה מקור הכוח שלה בהשפעה החיובית על הקהל.

נראה שר' מנדי מרגל בשאלות פאלה, והוא פורס בפנינו מיד משנה סדורה בענין: "בהרצאה או דרשה, הגואם מדבר, ומנסה לשכנע את המאזינים בצדקת דבריו, על ידי טענות או הסברים. בהופעת שירה לעמת זאת, ההשפעה על המאזין נעשית לבד. שם אין צורך במילים. המנגינה מדברת. יהודים יושבים בקהל ורואים ילדים יהודיים עם כפה, ציצית, ופאות, שרים שירי קדש ומנגינות חסידיות, והדבר

ימי בראשית

מי לא מכיר את מקהלת "השירה העשירית" שהספיקה להופיע על במות רבות ומכבדות בכל רחבי מוסקבה. המקלה פעילה שנים רבות, עם עשרות בוגרים שהופיעו בה במהלך השנים. חלק מהם המשיכו לשיר על במות שונות, גם לאחר שעזבו את המקלה ואת "חדר מנחם".

מי שמנהל ביד רמה את ההופעות, ומפעיל חוגי מקלה שבועיים לכל הגילאים בחדר, הוא מנחם פמה ג', ר' מנדי מרקוביץ. בתו מיוחד הוא מלהטט בין החזרות ליצירת מחרוזות יהודיות ונוגעות ללב, עבור ההופעות בפני הקהלים השונים בעיר, כל זאת כמוכן בנוסף לשליחות החנוכית פאחד המונחים האהובים והמקשרים שבתלמוד תורה.

בין השעורים אנחנו יושבים עם ר' מנדי לשיחה קצרה, כדי לשמע איך הכל התחיל.

"המקהלה הוקמה בעצם כמעט לפני שני עשורים, בשנת תשס"ח, כשר' אבי ור' אליהו היו 'שלוחים' בחדר" מפתיע אותנו ר' מנדי, אכן מדבר במקלה ותיקה לכל

ועתה כתבו לכם

את השירה הזאת

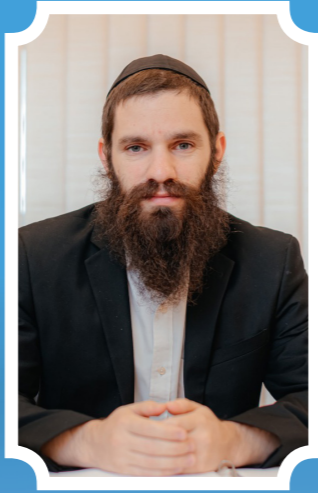
ר' מוענדי מרקוביץ' - מנהל מקהלת 'השירה העשירית' - מפליג בזיכרונותיו אל ימיה הראשונים של המקלה // מספר על הרגעים המרגשים והבלתי נשכחים // על ההופעה ההיסטורית ב'קרמלין' // על המשמעות של שירים וניגונים חסידיים והשפעתם על השומע והמונגן // ויהי קול השופר הולך וחוץ מאד

ראיון: ר' שיעה גרוס

חדר המנוח

ר' אברהם ביז

השנה הזו - נותן לנו את התורה, המשימה והברכה היא שנצליח לפתח את הלב ובאמת לקבל את התורה.

כי בלי שמישהו ירגיש שהוא באמת רוצה להיות מחבר לתורה - אולי הוא לא יצליח באמת לקבל את זה בתוך הלב והמוח.

לפעמים צריך לבחור:

האם להקשיב בכל הכוח ולפעמים ממש להלחם אפילו שזה קשה? להקשיב עד לסוף השעור ולרצות עד הסוף לדעת את מה שלומדים.

האם יש לי תרוצים טובים למה לא באמת למדתי כל השעור? זה תרוצים באמת נפלאים. אני צודק. אבל האם זה עזר לי לקבל את התורה?

כאשר מישהו מגיע לחנות והוא מספר שהוא שכח את הכסף בבית, או שזה רק נאבד לו ממש בטעות: "היה לי שטר של 500 רובל בכיס. אני מבטיח"....

האם המוכר יתן לו בכל זאת מוצרים, כי זה לא באשמתו?

מברך את כל התלמידים, שנוזקה להגיע למתן תורה בלי רק תרוצים, אלא עם הוכחה שאני באמת רוצה ומוכן לקבל את התורה.

"בברכה לקבלת התורה בשמחה ובפנימיות!"

תלמידים יקרים!

בחסידות אנחנו תמיד יודעים שהחג הוא לא רק בגלל משהו שקרה לפני הרבה שנים. אלא בכל שנה מחדש החג ממש קורה עכשו.

זאת אומרת שבחג שבועות יהיה שוב פעם 'מתן תורה'. ממש ככה!

אבל רגע, אנחנו לומדים תורה כל השנה, מדי יום. חמש, משנה וגמרא זה התורה.

האם לפני חג השבועות לא למדנו? התורה לא כתובה כבר בספרים? אם יש תלמיד ב'חדר' שקבל ציון 80 בשעור חמש, הפננה היא שהוא ממש יודע הרבה תורה כבר. אז מה נותנים עוד?

התשובה נמצאת במלים של הברכה החסידית שנוהגים לברך: "לקבלת התורה בשמחה ובפנימיות".

גם פאן חשוב להבין מה הפננה לברך מישהו שיקבל את התורה. הרי אם התורה כבר נתנה לפני 3,300 שנים, מה יש עוד פעם לקבל?

האמת היא שבכל שנה הקדוש ברוך נותן אפשרות לכל אחד להתחבר לתורה. זה כמו שיש מתנה מנחת על השלחו וצריך רק להחליט לקחת אותה.

ככה כשיש בחג שבועות אפשרות שהקב"ה שוב - גם

ואי אפשר בלי קצת מאחורי הקלעים. לפני הכל ר' מנדי משתר בסוד ההצלחה של המקהלה: קדם כל העקשות והעקביות. להתמיד בחזרות והאמונים כמו שהתברר פעמים רבות בהם הם התבקשו להופיע בארועים בהתראה קצרה ביותר. המארגנים הפתעו לגלות כי ילדי המקהלה באו מוכנים למרות זמן החזרות הקצר..

ועוד פרט מעניין מאחורי הקלעים: "לפני כל הופעה אנחנו מגיעים מקדם יותר למקום הארוע על מנת לערוך שם חזרות אחרונות. בארוע ההיסטורי בקרמלין, הזמינו אותנו שבוע מראש על מנת לראות את המקום ולהתכונן. התברר שזה היה חשוב מאוד: כשהייתי במקום והתאמנו עם הילדים, שמנו לב שהרקוד שהכנו להופעה לא התאים לתנאי המקום. נאלצתי לשנות חלקים ממנו כדי שיתאים למקום ההופעה. כמוכן שהתוצאה הסופית הייתה טובה מאוד".

גאוה יהודית ב'קרמלין'

התמונות הזכורות ביותר לקהל בכל העולם הן ללא ספק הצלומים מאותו מעמד היסטורי בקרמלין. היה משהו סמלי מאוד בילדים חסידים עומדים בגאון במעוז

כל שבוע במשך כל השנה, אפילו שאין הופעה קרובה, דורש מאמץ וזה לא קל. אך עדיו צריך לשמור את היכולות ולפתח את החוש. אבל החרוזה הסיזיפיות והקבועות משתלמות, השריית מוכנה תמיד להופיע.

הקומוניזם לשעבר, ושרים 'ניעט ניעט נקאווא'.

אך לא זהו ספרה של המקהלה. משום שהשירה העשירית ממשכה לנסע מאולם לאולם בפנות שונות בעיר הרוסית הגדולה והעצמתית, לעלות על במות מול יהודים עם נשמות שרוצות להתעורר, גם בתוך אורות הפרך הגדול. והצילילים הקדושים עוברים אליהם, ובנימים דקים ובלתי נראים חודרים הישר אל נשמתם, מעוררים, מחיים, אוספים עוד נשמה ועוד יהודי, בדרך אל השירה העשירית, בגאלה האמתית והשלמה.

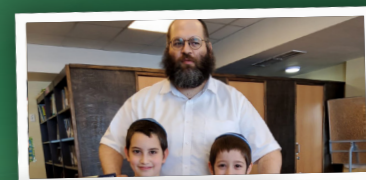

ילדי המקהלה בעת הופעה יהודית מרשימה בחצר הקרמלין

אינעמען די וועלט דורך לימוד התורה

מעל 10,000 משניות ודפי גמרא בעל פה במסגרת המבצע << אלפי שעות של שינון משנה וגמרא >> מאות בחינות מידי יום << עשרות בוחנים מתלמידי החידר, המורים ואב"ש >> שישה שבועות של מבצע אינטנסיבי << שלושה עדכוני נתונים בשבוע >> שני צ'ופרים למצטיין בשבוע << מטרה אחת - לכבוש את העולם!

הצצה אל 'מבצע תורה' תשפ"ד • גלריית תמונות

בני בחינות

הקצת אחרת?

עמלי תורה

למוד	יזעק
לשמוע	לספר
לשיר	לחשוב
לחשוב	לשמוע
לשמוע	לשיר
לשמוע	לשמוע

סיכום שבוע

הקצת אחרת?

הקצת אחרת?

הקצת אחרת?

הקצת אחרת?

הקצת אחרת?

הקצת אחרת?

הקצת אחרת?

הקצת אחרת?

הקצת אחרת?

הקצת אחרת?

הקצת אחרת?

הקצת אחרת?

הקצת אחרת?

הקצת אחרת?

הקצת אחרת?

הקצת אחרת?

הקצת אחרת?

הקצת אחרת?

הקצת אחרת?

הקצת אחרת?

הקצת אחרת?

מאות עמודים

של תוכן חסידי, מרתק, מותח ומשעשע
>> הכל במקום אחד <<

העלון השבועי של תלמידי 'חדר מנחם' מוסקבה

החזיל

לצפייה בכל עיתוני 'החזיל' של שנת תשפ"ד סרקו את הברקוד